

Publicerad 2006-04-30 14:38 av Juni

Träden har fått prickar

Jag sitter och tittar ut genom fönstret.

Regnet målar mönster på rutan, asfalten är blöt,
men inga löv faller.

Träder är prickiga nu.

Det har börjat växa knoppar.

Ju större knopparna blir,

ju längre tid har gått.

Jag vill trycka tillbaka de där knopparna,
och klippa fast löven igen.

Vill se de falla på nytt. Vill leva i gult, orange och rött.

Men jag kan inte längre blunda för det gröna.

Det lyser igenom mina drömmar.

Ni förstår inte, säger ni.

Ni förstår inte hur jag kan hata våren.

Det gör jag heller inte. Jag älskar bara tiden som gick bort.

Våren hade varit lika underbart fin som hösten,

kanske till och med finare,

om det bara varit som då.

Att jag får lyckorus när det regnar,

och vill stuttsa runt i gula converse,

är bara en lek i den förgångna vekligheten.

I den tiden

Då jag lärde mig att leva. På nytt...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Juni med Poeter.se id #6599 innehar upphovsrätten